

Práce se zabývá průběhem literární kariéry a podobami díla Hany Bělohradské – spisovatelky, jejíž literární působení v šedesátých letech spoluurčovalo podobu období, jež bývá nejen v literárním kontextu nazýváno „velkými šedesátými“.

V Úvodu jsou představeny důvody, které autorku práce vedou k zájmu o Hanu Bělohradskou. Spisovatelka je zde představena jako autor, jehož literární dráha (tak, jak ji chápe P. Bourdieu) je ve své době velmi netypická. Dále jsou zde formulovány základní cíle, které práce sleduje.

V části nazvané Východiska zkoumání jsou uvedeny hypotézy, s nimiž autorka této práce přistupuje k následujícím rozborům a jejichž platnost má práce podpořit. Představeny jsou zde také teorie, o něž se práce opírá, i důvody, proč byly jako teoretické zázemí práce vybrány právě tyto koncepty. Za základní teoretické východisko autorka práce zvolila především teorii pole literární produkce sociologa Pierra Bourdieua.

V části Zdroje informací jsou představeny prameny, které autorka práce v následujících zkoumáních využívá – prameny již zpracované (literární přehledy, slovníky a studie) i zdroje dosud nevyužité, resp. nezpracované (archivní materiály, vzpomínky pamětníků apod.).

V kapitole Literární kariéra Hany Bělohradské ve světle teorií Pierra Bourdieua se autorka práce důkladněji věnuje teorii literárního pole a modelu ekonomie sociálního jednání (resp. čtyřem druhům kapitálu) a ukazuje zde, jak lze tyto teorie aplikovat na literární dráhu sledované autorky. Díky těmto teoriím se stává zřetelným, v čem neobvyklost spisovatelčiny literární dráhy (a díla) spočívá. Hana Bělohradská je tu popsána jako autorka, která svým dílem tenduje k pozici na hranici autonomní a heteronomní části pole a současně k pozici v centru pole. Ukázána je zde také autorčina snaha po minimálních výkyvech (ať už v oblasti literární, nebo mimo ni).